

ΑΥΤΟΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ

ΜΕ ΠΑΡΑΛΛΗΛΟ ΕΘΝΙΚΟ ΝΟΜΙΣΜΑ

Αθήνα, 12 Φεβρουαρίου 2014

Βρισκόμαστε στα μαγειρέματα για τα οικονομικά μας της επόμενης διετίας και έχει διαπιστωθεί από τους εταίρους (και φαίνεται να έχει γίνει αποδεκτό από τους κυβερνητικούς της Ελλάδος), ότι υπάρχει ένα χρηματοδοτικό κενό εκτιμώμενο σε περίπου 16 δισ. ευρώ.

Πέραν της «βολικής» για όλους διπλής αντιμετώπισης της κατάστασης με επιμήκυνση αποπληρωμής του χρέους σε βάθος χρόνου δεκαετιών και με μείωση των επιτοκίων, γίνεται ήδη συζήτηση και για ένα δάνειο προς κάλυψη του χρηματοδοτικού κενού, το οποίο θα μας χορηγηθεί υπό προϋποθέσεις. Δηλ. προτείνεται, κυρίως από τη Γερμανία, το εν λόγω δάνειο να χορηγηθεί, εφόσον τηρήσουμε αυτά που θα έχουν συμφωνηθεί επισήμως (η λέξη μνημόνιο μάλλον θα αποφευχθεί για ευνόητους λόγους), προκειμένου να είμαστε σε θέση να ανταποκριθούμε στις υφιστάμενες υποχρεώσεις μας προς τους δανειστές μας. Με άλλα λόγια πρόκειται για νέα δανεικά προκειμένου να συνεχίσουμε να εξοφλούμε τα παλιά δανεικά δεδομένου ότι οι δόσεις των τρεχόντων δανείων που λαμβάνουμε από την Ευρ. Ένωση και το ΔΝΤ δεν επαρκούν.

Πρόκειται λοιπόν για ένα ποσό που αντιστοιχεί στο 10% του σημερινού Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος της Ελλάδος, το οποίο αν το δανειστούμε θα συνεχίσουμε να υφιστάμεθα πιέσεις, λογικές και παράλογες, από τους εκπροσώπους των δανειστών μας, οι οποίοι δεν έχουν δείξει κανένα δείγμα ότι τους ενδιαφέρει η οικονομική ανάπτυξη της Ελλάδος. Ο ρόλος τους είναι σαφής και αφορά ξεκάθαρα να διασφαλίσουν τη συνέχιση των πληρωμών από την Ελλάδα των τοκοχρεολυσίων των παλιών δανείων κρατώντας συγχρόνως τέτοιες ισορροπίες, που δεν θα ταρακουνήσουν την Ευρ. Ένωση με μια ανεπιθύμητη γι' αυτούς αποχώρηση της Ελλάδος από την ευρωζώνη, κάτι που θα μπορούσε να έχει και σήμερα δυσάρεστα επακόλουθα με άμεσες συνέπειες μέσω των υπολοίπων χωρών του ευρωπαϊκού Νότου σε ολόκληρη την ευρωζώνη.

Υπάρχει όμως διαθέσιμος ένας ανοικτός δρόμος για την ελληνική κυβέρνηση, ώστε αφενός να μη χρειαστεί να δανειστούμε το

εν λόγω ποσό και συνεπώς να αποδεσμευτούμε μια ώρα πιο νωρίς από την θηλιά που μας έχουν φορέσει οι «φίλοι, εταίροι και σύμμαχοι», αφετέρου να εξασφαλιστεί μια αναπτυξιακή ώθηση που θα βάλλει στην άκρη και τη φιλολογία με το δίλημμα «ευρώ ή δραχμή;».

Η συνεχιζόμενη ύφεση καταστρέφει ό,τι έχει απομείνει όρθιο και αυτό που λείπει κυρίως για να σταματήσει ο κατήφορος είναι το ίδιο το χρήμα, δηλαδή δεν υπάρχει η ρευστότητα που είναι αναγκαία για να λειτουργήσει ομαλά και χωρίς περαιτέρω απώλειες η οικονομία. Η διαμάχη που έχει διχάσει τους ανησυχούντες (άτομα, κοινωνικές ομάδες και πολιτικά κόμματα) υπογραμμίζει, ότι το νόμισμα είναι το κλειδί της λύσης. Οι μεν θεωρούν, ότι εκτός ευρωζώνης η Ελλάς θα χαθεί σαν καλαμιά στον κάμπο μέσα στη σημερινή οικονομική αβεβαιότητα με τις συνέπειες της παγκοσμιοποίησης και οι δε θεωρούν, ότι το ευρώ μας βύθισε στην οικονομική καταστροφή και επιθυμούν επιστροφή στο εθνικό μας νόμισμα, ώστε να μπορούμε να διαχειριζόμαστε μόνοι μας τα του οίκου μας σύμφωνα με τις δικές μας οικονομικές ανάγκες.

Το πιο αποτελεσματικό όμως μέτρο που θα μπορούσε άμεσα να επιτρέψει στην ελληνική οικονομία να σταθεί στα πόδια της είναι η προσωρινή κυκλοφορία στην Ελλάδα παράλληλα με το ευρώ ενός δεύτερου νομίσματος, εθνικού, που θα είναι υποχρεωτικά ανταλλάξιμο εντός της χώρας μόνο, δηλαδή θα υποχρεούται ο καθένας που ζει και συναλλάσσεται εντός της Ελλάδος να το αποδέχεται. Είναι σημαντικό να υφίσταται ισοτιμία του εν λόγω προσωρινού νομίσματος προ το ευρώ, δηλ. η σχέση να είναι 1:1 (γι' αυτό διευκολύνει μια ενδεχόμενη ονομασία ευρωδραχμή ή GR-Euro), άλλως (δηλ. με άλλη ισοτιμία υπέρ του ευρώ) υπάρχει κίνδυνος το εν λόγω νόμισμα να αποτελέσει τον πρόδρομο ενός υποτιμημένου νομίσματος, που θα μπορούσε να αντικαταστήσει οριστικά το ευρώ με απρόβλεπτες δυσμενείς συνέπειες αμέσως μετά μια τέτοια ενδεχόμενη αντικατάσταση. Η ποσότητα κυκλοφορίας του παράλληλου εθνικού νομίσματος θα πρέπει να καλύπτει το κενό που υπάρχει στην αγορά και πιο συγκεκριμένα θα πρέπει να καλύψει αναπτυξιακές ανάγκες με χρηματοδότηση αφενός παραγωγικών βιομηχανικών επενδύσεων που θα δημιουργήσουν θέσεις εργασίας και θα καταπολεμήσουν σταδιακά την υφιστάμενη ανεργία και θα ανακόψουν και τη μεταναστευτική ροή Ελλήνων προς το εξωτερικό. Έμμεσα, η εν λόγω ουσιαστική (και άτοκη) αυτοχρηματοδότηση με ένα προσωρινό εθνικό νόμισμα που θα κυκλοφορεί παράλληλα και σε ισοδυναμία με το ευρώ μπορεί να

καλύψει το χρηματοδοτικό κενό, το οποίο απειλεί να παρατείνει το μαρτύριο της ελληνικής οικονομίας και των Ελλήνων, ως ένα είδος εσωτερικού δανεισμού δεδομένου ότι με την αυξημένη κυκλοφορία χρήματος στην Ελλάδα λόγω του παράλληλου νομίσματος θα καταστεί δυνατή η συλλογή σε ευρώ του ποσού που είναι αναγκαίο για την κάλυψη του χρηματοδοτικού κενού.

Η Ελλάς στην πολύ ανηφορική της πορεία και ήδη εξαντλημένη έχει ανάγκη από ένα μπαστούνι για να τη βοηθήσει να φθάσει στο ίσωμα. Αντί οι αρμόδιοι να ακολουθούν τις καταστρεπτικές οδηγίες, συστάσεις και εντολές των αποδεδειγμένα ακατάλληλων αλλοδαπών τεχνοκρατών, οφείλει η κυβέρνηση να πείσει τους εταίρους της για την αναγκαιότητα εφαρμογής της εν λόγω νομισματικής ρύθμισης (σε έσχατη ανάγκη να την επιβάλλει χωρίς τη σύμφωνη γνώμη τους) για περιορισμένη χρονική περίοδο (2-4 ετών), στο πέρας της οποίας θα αποσυρθεί **σταδιακά** το παράλληλο νόμισμα και θα κυκλοφορεί στην Ελλάδα και πάλι μόνο το ευρώ.

Η εισαγωγή ενός παράλληλου προσωρινού νομίσματος θα πρέπει να εξηγηθεί στον κόσμο ποίο σκοπό καλείται να εξυπηρετήσει και γιατί θα είναι χρήσιμη με θετικά αποτελέσματα ως προς την ανάπτυξη (δηλ. αύξηση της ρευστότητας στην αγορά με καλύτερες δυνατότητες εξεύρεσης κεφαλαίου κίνησης και με αυξητική επίδραση στις θέσεις εργασίας). Ο κόσμος θα διευκολυνθεί διότι απλά θα κυκλοφορεί περισσότερο χρήμα στη χώρα, π.χ. η κυβέρνηση μπορεί να καταβάλλει στο παράλληλο νόμισμα που θα εκδώσει όσα χρωστά σήμερα σε ιδιώτες (αν ελάμβανε δανεικά ευρώ θα πλήρωνε και τόκους) και να διευκολύνει έτσι τη ροή του στην αγορά προκειμένου αυτοί που θα το λάβουν να το χρησιμοποιήσουν για κάλυψη δικών τους αναγκών, αποκλειστικά εντός της χώρας, προβαίνοντας σε αγορές προϊόντων, πληρωμή μισθών κ.λ.

Επαναλαμβάνεται, ότι το προτεινόμενο παράλληλο νόμισμα θα είναι προσωρινό, δηλαδή περιορισμένης διάρκειας (2-4 ετών). Μετά το πέρας της συγκεκριμένης περιόδου θα αποσυρθεί σταδιακά από την κυκλοφορία και θα παραμείνει σε κυκλοφορία μόνο το ευρώ. Επίσης θα είναι ισότιμο **διά νόμου** με το ευρώ, δηλ. με σχέση 1:1 υποχρεωτικά. Έτσι δεν θα υπάρχει δυνατότητα υποτίμησής του. Επίσης θα είναι **διά νόμου** υποχρεωτικά αποδεκτό **από όλους** εντός των συνόρων της χώρας και θα κυκλοφορεί **μόνον** εντός της ελληνικής επικράτειας. Επίσης η ποσότητα που θα κυκλοφορεί θα είναι **μικρή** σε σχέση με την ποσότητα των ευρώ που θα

κυκλοφορούν στην Ελλάδα. Ο καταναλωτής ως εκ τούτου δεν θα έχει να φοβηθεί τίποτε διότι δεν θα αναλαμβάνει κάποιον κίνδυνο όταν θα χρησιμοποιεί το παράλληλο νόμισμα.

Όσον αφορά την πρακτική εφαρμογή της συγκεκριμένης πρότασης παραπέμπεται στον Bernard Lietaer, ο οποίος αναδείχθηκε το 1992 από το «Business Week» ο «κορυφαίος διαπραγματευτής συναλλάγματος» στον κόσμο και είναι συγγραφέας περίπου είκοσι σχετικών βιβλίων, μεταξύ των οποίων «Το μέλλον του χρήματος» (1999), με επαγγελματικές περγαμηνές στα χρηματοοικονομικά θητεύοντας μεταξύ άλλων στην Κεντρική Τράπεζα του Βελγίου. Τον Φεβρουάριο 2013 ο B. Lietaer, μιλώντας στο capital.gr, τάχθηκε για την περίπτωση της Ελλάδος ξεκάθαρα για «ένα άλλο νόμισμα, που θα χρησιμοποιείται για συναλλαγές εντός συνόρων».

Ως εκ τούτου με την κατάλληλη ενημέρωση του κοινού μόνο καλά αποτελέσματα μπορεί να αναμένει κάποιος διότι δεν υπάρχουν περιθώρια για δυσμενείς συνέπειες.

Ας πάρει επί τέλους η κυβέρνηση μια θετική πρωτοβουλία και να μην περιμένει τι θα της σερβίρει πάλι το Βερολίνο.

Γεώργιος Ε. Δουδούμης
Οικονομολόγος – Συγγραφέας
gdoudoumis@yahoo.com